

စစ်ဆန့်ကျင်ရေးသမား တူဖူး

သတင်းရင်းမြစ် > ဖူးတင့်
တနင်္လာနေ့၊ သြဂုတ်လ ၂၆ ရက် ၂၀၁၃ ခုနှစ် ၁၁ နာရီ ၁၀ မိနစ်

“တန်မင်းဆက်ခေတ်” ကလူတွေ ကဗျာကို အလေးအနက်ထားကြပုံမှာ သြချယူရလောက်၏။ ဥပမာ - ဈေးဆိုင်တွေ၊ အိမ်နံရံတွေမှာ ကဗျာတွေ ရေးကပ်ထားကြ၏။ လူ တချို့သည် ကဗျာစာသားများကို ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်တွင် ဆေးမင်ရည် စုတ်ထိုးပြီး ရူးသွပ်ခဲ့ကြ၏။ ထိုခေတ်ကပေါ်သည့် ကဗျာဆရာများက လည်း သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်အပေါ် အလေးအနက်ထား စုံမက်ကြပုံမှာ အံ့သြရလောက်၏။ ဥပမာ ကဗျာဆရာ “လီပို” သည် ယန်စီမြစ်ထဲက “လ” ကို ဆင်းဆယ်ဖို့ ကြိုးစားရင်းက ရေနစ်ပြီး သေခဲ့ရသည် ဟုဆို၏။ သည်လိုဝန်းကျင်၊ သည်လို အနေအထားမျိုးတွင် ကဗျာဆရာ “တူဖူး” ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

“တူဖူး” သည် ခရစ်သက္ကရာဇ် ၇၁၂- ခုနှစ်တွင် မွေး၏။ ၇၇၀- ခုနှစ်တွင် ဆုံး၏။ ခရီး အင်မတန်သွား၏။ ပဒေသရာဇ် မင်းစိုးရာဇာ စာမေးပွဲများတွင် အကြိမ်ကြိမ် ရှုံးနိမ့် သော်လည်း ကဗျာဆရာတစ်ဦးအနေနှင့်မူ ပဒေသရာဇ် စစ်ဘုရင် များကအစ၊ သာမန် ဆင်းရဲသားအဆုံး လေးစားခြင်းခံခဲ့ရ၏။ သူ သည် လူပေါင်း (၁၆) သန်းကျော် သေဆုံးသည်ဟု ယူဆခဲ့ကြသည့် “လူရှန်ပုန်ကန် အံ့ကြွမှုကြီး” ကို အသက် (၄၀) ကျော်မှာ ကြုံတွေ့ခဲ့ရ၏။ စစ်ဘုရင်တွေ အချင်းချင်း ဖြစ်ကြသည့် စစ်ပွဲမှာ ကိုးနှစ်ကြာခဲ့၏။ “တူဖူး” သည် အဖမ်းခံခဲ့ရသေး၏။ နယ်နှင်ခံခဲ့ရ၏။ ပြည်ပြေးဖြစ်ခဲ့ရ၏။ စစ်ဘေး ဒုက္ခသည် ဖြစ်ခဲ့ရ၏။

သည်အဖြစ်အပျက်ကြီးက “တူဖူး” ကို မည်ကဲ့သို့ ရိုက်ခတ်ခဲ့သနည်း။ သူကဗျာ များထဲ၌ သူက မည်ကဲ့သို့ ထည့်သွင်း ရေးစပ် ခဲ့သနည်း။

မိသားစုဘဝမှာလည်း “တူဖူး” သည် ကံမကောင်းပါ။ မိခင်က သူ့ကိုမွေးပြီးကာစမှာပင် ဆုံး၏။ ဖခင်က နောက် အိမ်ထောင်ပြု၏။ သူက အဒေါ်ဖြစ်သူထံသွားနေရင်း ကြီးပြင်းရ၏။ သူ့ကဗျာများထဲ၌ သူ့ဖခင်၊ သူ့ ညီ အစ်ကိုသားချင်း ...၊ သူ့အဒေါ်တို့အကြောင်း ရေးဖွဲ့ တတ်သော်လည်း သူ့မိခွေးကိုမူ စာတစ်လုံးမျှ ထည့်မရေးခဲ့။ “တူဖူး” သည် ကဗျာ ပုဒ်ရေ (၁၅၀၀) ကျော် ရေးဖွဲ့ သွားခဲ့ ၏။ နေရာဒေသမျိုးစုံ ခရီးသွားခဲ့ ၏။ သူ့ဘဝ နှောင်းပိုင်း ကိုးနှစ်လုံးလုံး ဆင်းရဲကြီးစွာ နေသွားခဲ့၏။ ရောက်သည့်နေရာတွင် ငှက်ပျောဖက် တဲအိမ်ဆောက်ပြီး နေခဲ့သည်များလည်း ရှိ၏။ အသက် (၅၈) နှစ်တွင် လေ့တစ်စင်း ပေါ်၌ ဖျားနာရင်း သေဆုံးခဲ့ရ၏။

သူ့ကဗျာတွေက သူ့ခေတ်သူကာလ သမိုင်းရေးအဖြစ်အပျက်များကို အခြေခံသဖြင့် သမိုင်းဆရာတို့ အတွက် တန်ဖိုးကြီးသော ကဗျာများ ဖြစ်လာခဲ့၏။ အထူးသဖြင့် သူ့ကဗျာများထဲတွင် ကျွန်တော် စိတ် အဝင်စားဆုံးမှာ “စစ်” ကိုဖွဲ့ သည့်ကဗျာများ ဖြစ်၏။ ထိုခေတ်က လူတွေ စစ်အပေါ် ဘယ်လိုမြင်ကြသလဲ။ စစ်ပွဲတွေအပေါ် ဘယ်လို သဘောထားကြသလဲ။ အထူးသဖြင့် ကဗျာဆရာတွေက စစ်ကို ဆန့်ကျင်ကြ သလား၊ ထောက်ခံခဲ့ကြသလား။ သူတို့သည် စစ်မုန်းသူလား၊ စစ် လိုလားကြသူတွေလား။ ကျနော် သိချင်၏။ ထို့ကြောင့် “တူဖူး” ရဲ့ ကဗျာများကို ရနိုင်သမျှရအောင် ကျွန်တော် စုဆောင်းခဲ့သည်။ ဖတ်ခဲ့ သည်။ “တူဖူး” ရဲ့ စစ်ဆန့်ကျင်ရေး အမြင်ရှိသည်ဟု ယူဆရသည့် ကဗျာလေး ပုဒ်ကို ဘာသာပြန်ခဲ့သည်။ အခု “တူဖူး” ရဲ့ “စစ်ဆန့်ကျင်ရေး” ကဗျာတစ်ပုဒ်ကို ဖော်ပြ လိုက်ပါသည်။ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း တစ် ထောင်ကျော်က၊ ကဗျာဆရာတစ်ယောက်ရဲ့ စစ်ပွဲတစ်ခုအပေါ်မြင်တဲ့ အမြင်ကို ခံစားမှု ယူလိုရနိုင်ကောင်း ရဲ့ဟု ကျွန်တော် ယူဆမိ၏။ “တူဖူး” က သူ့ကဗျာထဲမှာ စစ်ပွဲကြောင့် မိသားစုတွေ ပြိုကွဲဒုက္ခရောက်ရ သည်ဟု ဖွဲ့ ဆို ခဲ့၏။ သည်ကဗျာတွင်ပင် တူဖူးသည် စစ်ဆန့်ကျင်ရေးသမား ကဗျာဆရာဖြစ်သည်ကို အ ဖြေပေးသည့်ကဗျာ ဖြစ်လေသည်။

နွေဦးကာလ စစ်ပွဲ

နိုင်ငံတော်သည်ကား ပြိုကျပျက်စီးသွားခဲ့ပြီ။

တောင်ကုန်းတွေ စမ်းချောင်းတွေသာပဲ

စစ်ဆန့်ကျင်ရေးသမား တူဖူး

သတင်းရင်းမြစ် > ဖူးတင့်
တနင်္လာနေ့၊ သြဂုတ်လ ၂၆ ရက် ၂၀၁၃ ခုနှစ် ၁၁ နာရီ ၁၀ မိနစ်

အသက်ရှင်သန်ဆဲ။

နွေးဦးကာလ မြို့တော်ထဲ
မြက်ခင်းနဲ့ သစ်ရွက်တွေ ရှင်သန်ဆဲ။

ပန်းပွင့်တွေကတော့
မျက်ရည်သုတ်ရင်းက အချိန်ကုန်လွန်ကြ။

ငှက်တွေ
ထိတ်လန့်ခြောက်ခြားနေဖွယ်ထင်ရ
သူတို့လည်းပဲ
ခွဲခွာကြရမှာကို မုန်းတီးကြတာပဲ။

မီးတွေ လောင်ကျွမ်းနေခဲ့တာ
သုံးလပင် ကြာခဲ့ပြီ။
အိမ်တအိမ်က စကားတစ်ခွန်း ကြားရဖို့
ဆိုတာ
ရွှေအချိန်တစ်တန်ထက်ပင် တန်ဖိုးကြီးပြီပေါ့
သေးသေးမျှင်မျှင်လေး ပေါက်လာတဲ့
ငါ့ဆံပင်ဖြူတစ်ချောင်းကို ငါနှုတ်တော့
ဆံပင်ဖြူက
ငါ့ဦးထုပ် ဆံထိုးကြား
တွယ်ကပ်လို့ ထားလေရဲ့။ ။

ကိုးကား။
THREE CHINESE POETS : VIKRAM SETH